

**УГОДА
МІЖ УРЯДОМ УКРАЇНИ ТА УРЯДОМ ОБ'ЄДНАНИХ
АРАБСЬКИХ ЕМІРАТІВ
ПРО СПРИЯННЯ ТА ЗАХИСТ ІНВЕСТИЦІЙ**

Уряд України та Уряд Об'єднаних Арабських Еміратів (надалі обидві країни іменуються "Договірні Держави", а кожна окремо - "Договірна Держава"),

бажаючи створити сприятливі умови для подальшого економічного співробітництва між ними, зокрема для інвестицій, що здійснюються інвесторами однієї Договірної Держави на території іншої Договірної Держави,

визнаючи необхідність захисту інвестицій Договірними Державами та юридичними і фізичними особами Договірних Держав, а також стимулювання потоку інвестицій та індивідуальної ділової ініціативи з огляду на економічне процвітання Договірних Держав,

домовились про таке:

**СТАТТЯ 1
Визначення**

Для цілей цієї Угоди:

- (1) (a) Термін "інвестиція" охоплює будь-який вид майна, інвестованого інвестором однієї з Договірних Держав на територію іншої Договірної Держави, відповідно до законів, правил та адміністративної практики цієї Держави. Не зашкоджуючи загальному тлумаченню термін "інвестиція" включає зокрема:
- (i) рухоме та нерухоме майно, як і будь-які інші майнові права in rem, такі як заставні, права утримання, забезпечення за позикою, узурфрукт та подібні права;
 - (ii) акції, ліквідні активи, цінні папери та боргові зобов'язання компаній, або інші права або проценти у таких компаніях, облігації, надані Договірною Державою або будь-якими з

фізичних чи юридичних осіб, та прибутки, які зберігаються з метою реінвестування;

- (iii) грошові вимоги або будь-які зобов'язання, які мають економічну цінність і пов'язані з інвестицією;
- (iv) авторські права, товарні знаки, патенти, промислові зразки, а також інші права, ноу-хау, торговельні секрети, фірмові назви та гудвіл;
- (v) будь-які права, надані згідно із законом або за контрактом, та будь-які ліцензії та дозволи, що відповідають закону, включаючи права на розвідування з метою видобування та експлуатації природних ресурсів.

(b) Зазначений термін застосовується відносно інвестицій, здійснених на території України та Об'єднаних Арабських Еміратів, до всіх інвестицій, схвалених та кваліфікованих як інвестиції компетентними органами України та Об'єднаних Арабських Еміратів згідно з діючим законодавством та адміністративною практикою.

Будь-яка зміна форми, в якій активи інвестовані, не впливатиме на їхню класифікацію як інвестицій, за умови, що така зміна не суперечить допуску, якщо він має місце, з гарантією відносно активів, які були інвестовані спочатку.

- (2) Термін "інвестор" означає будь-яку фізичну чи юридичну особу, яка інвестує на території іншої Договірної Держави.
- (3) Термін "фізична особа" означає для кожної Договірної Держави особу, що має громадянство цієї держави відповідно до її законів.
- (4) Термін "юридична особа" означає по відношенню до кожної Договірної Держави будь-яку установу, засновану та визнану як юридична особа відповідно до законів цієї Держави, такі як громадські та приватні компанії, корпорації, ділові асоціації, уповноважені органи, партнерства, фундації, фірми, інституції, установи, агентства, фонди розвитку, підприємства, кооперативи та організації або інші подібні установи незалежно від того, обмежені чи ні їхні зобов'язання.

- (5) Термін "доходи" означає суми, одержані від інвестиції та зокрема, але не виключно, включатиме прибутки, відсотки, приріст капіталу, дивіденди з акцій, роялті або інші винагороди та будь-які подібні платежі.
- (6) Термін "територія" означає:
- (i) відносно України всю сухопутну територію, територіальне море та повітряний простір в межах кордонів України;
 - (ii) відносно Об'єднаних Арабських Еміратів всю сухопутну територію, територіальне море та повітряний простір в межах кордонів Об'єднаних Арабських Еміратів.
- (7) "Спільна діяльність" включає організацію, контроль, дію, утримання та розміщення юридичних осіб, філій, агентств, офісів, заводів або інших установ для здійснення комерційної діяльності; укладення, виконання та нагляд за виконанням контрактів; придбання, використання, захист та розміщення усіх видів майна, включаючи право на інтелектуальну власність; запозичення фондів, придбання та випуск звичайних акцій і придбання іноземних векселів для імпорту.
- (8) Термін "вільноконвертована валюта" означає долари Сполучених Штатів Америки, фунти стерлінгів, євро, швейцарські франки, японські єни або іншу валюту, що широко використовується для здійснення міжнародних переказів та може бути безперешкодно придбана на основних валютних біржах.

СТАТТЯ 2

Сприяння та захист інвестицій

- (1) Кожна Договірна Держава заохочує та створює сприятливі умови для інвесторів іншої Договірної Держави для здійснення інвестицій на своїй території та, користуючись повноваженнями, наданими її законами, правилами та адміністративними нормами, допускає такі інвестиції та пов'язану з ними діяльність.
- (2) Здійснені інвестиції користуються повним захистом та безпекою таким чином, як це визначено міжнародним правом.
- (3) Кожна Договірна Держава протягом всього часу забезпечує рівне та справедливе ставлення до інвестицій інвесторів іншої Договірної Держави. Кожна Договірна Держава гарантує, що управління,

підтримка, використання, володіння, придбання або розпорядження інвестиціями чи правами, що стосуються інвестицій та пов'язаної з ними діяльності інвесторів іншої Договірної Держави, на її території не будуть ні в якому разі підлягати та пошкоджуватися свавільними, нерозсудливими або дискримінаційними заходами.

(4) а) Кожна Договірна Держава намагається вживати необхідних заходів відповідно до законодавства своєї Держави для гарантування відповідних сприятливих умов та стимулів та інших форм заохочення для інвестицій, здійснених інвесторами іншої Договірної Держави;

б) Інвестори кожної з Договірних Держав мають право звертатися до компетентних уповноважених органів приймаючої Держави для гарантування відповідних сприятливих умов, стимулювання та інших форм заохочення, а приймаюча Держава надаватиме їм всіляку підтримку, дозвіл, ухвалення, ліцензії та повноваження в такій мірі та на таких умовах та в такі строки, які час від часу встановлюються законами та правилами приймаючої Держави.

(5) Відносно своєї податкової політики кожна Договірна Держава намагається надавати справедливе та рівне ставлення до інвестицій інвесторів іншої Договірної Держави.

(6) Договірні Держави періодично проводять спільні консультації стосовно можливості інвестування на територію одна одної у різні сфери економіки з метою визначення, де інвестиції з країни однієї Договірної Держави до іншої можуть бути більш вигідними в інтересах обох Договірних Держав.

(7) Для досягнення мети цієї Угоди, Договірні Держави заохочують та сприяють формуванню та утворенню відповідних спільних підприємств між інвесторами Договірних Держав для створення, розвитку та реалізації інвестиційних проектів у різних сферах економіки згідно із законами та правилами приймаючої Держави.

(8) Інвесторам будь-якої з Договірних Держав дозволяється на свій вибір наймати головний керівний персонал незалежно від національності у тій мірі, в якій це не заборонено законодавством приймаючої Держави. Договірні Держави застосовують всі можливі заходи, включаючи видачу віз та дозволів на перебування такому керівному персоналу, а також його сім'ям, згідно із законами, правилами та адміністративною практикою обох Договірних Держав.

(9) Договірні Держави намагаються, коли це необхідно, уникати впровадження як умови створення, поширення або підтримки інвестицій вимог, які вимагаються або забезпечуються зобов'язаннями щодо експорту вироблених товарів, або які встановлюють, що товари або послуги повинні бути придбані у певному місці, або які визначають будь-які інші подібні вимоги.

(10) Кожна Договірна Держава забезпечує ефективні засоби захисту вимог та прав відповідно до інвестиційних угод, інвестиційних повноважень та власності.

(11) Кожна Договірна Держава публікує всі закони, правила, адміністративну практику та процедури, що мають відношення до інвестицій або впливають на них.

СТАТТЯ 3

Національний режим та режим найбільшого сприяння

(1) Кожна Договірна Держава на своїй території надаватиме інвестиціям та доходам інвесторів іншої Договірної Держави режим, не менш сприятливий, ніж той, що надається інвестиціям та доходам своїх власних інвесторів або інвестиціям та доходам інвесторів будь-якої третьої держави, якщо останній є більш сприятливим.

(2) Кожна Договірна Держава на своїй території надасть інвесторам іншої Договірної Держави, відносно керування, підтримання, використання, отримання прибутків та розпорядження своїми інвестиціями або відносно будь-якої діяльності, пов'язаної з ними, режим не менш сприятливий, ніж той, який вона надає своїм власним інвесторам або інвесторам будь-якої третьої держави, якщо останній є більш сприятливим.

(3) Інвестор кожної з Договірних Держав дотримується та поважає умови інвестиційного контракту та концесійної угоди, які він уклав з Договірною Державою, місцевою владою чи місцевим урядом.

СТАТТЯ 4

Виключення

Положення цієї Угоди відносно гарантування режиму не менш сприятливого, ніж той, що застосовується до своїх власних інвесторів

або інвесторів будь-якої третьої держави, не повинні тлумачитись як зобов'язання однієї Договірної Держави поширювати на інвесторів іншої Договірної Держави вигоду від будь-якого режиму, переваги або привілеїв, що походять з:

- а) будь-якого існуючого або майбутнього митного союзу, економічного союзу, зони вільної торгівлі або загальної зовнішньої тарифної зони, монетарного союзу чи подібної міжнародної угоди або інших форм регіонального чи субрегіонального співробітництва, учасницею якого кожна Договірна Держава є або може стати; або
- б) прийняття угоди, яка встановлює створення формації або розповсюдження такого союзу або зони протягом нормального відрізка часу; або
- с) будь-якої міжнародної, регіональної або субрегіональної угоди та іншої домовленості, що стосується, в цілому чи частково, оподаткування або переміщення капіталу, або будь-якого внутрішнього законодавства, що в цілому або частково стосується оподаткування.

СТАТТЯ 5

Компенсація за збитки або втрати

(1) Інвесторам однієї Договірної Держави, чиї інвестиції на території іншої Договірної Держави зазнають збитків через війну або інший збройний конфлікт, революцію, національний надзвичайний стан, переворот, повстання, заколот або інші подібні події на території цієї Договірної Держави, надаватиметься цією Договірною Державою режим по відношенню до реституції, відшкодування, компенсації або іншого вирішення не менш сприятливий, ніж той, який ця Договірна Держава надає інвесторам будь-якої третьої держави.

(2) Не зашкоджуючи умовам п.1 цієї Статті, інвесторам однієї Договірної Держави, які під час будь-яких подій, згаданих у цьому пункті, зазнають збитків або втрат на території іншої Договірної Держави, що виникають внаслідок:

- (а) реквізиції їхніх інвестицій або майна її силами чи властями;
- (б) руйнування їхніх інвестицій або майна її силами чи властями, яке не було викликане військовими діями, або яке не вимагалось ситуацією, буде надано негайну та адекватну

компенсацію за збитки або втрати, що виникли під час періоду реквізиції або як результат руйнування майна. Платежі, що виникають, мають сплачуватись у вільно конвертованій валюті та вільно переказуватись без необгрунтованої затримки.

СТАТТЯ 6

Націоналізація або експропріація

1. і) Інвестиції інвесторів кожної Договірної Держави не підлягають арешту, конфіскації або будь-яким подібним заходам і користуються повним і всебічним захистом та безпекою на території іншої Договірної Держави.

ii) Жодна з Договірних Держав не вживає будь-яких заходів експропріації, націоналізації, заборони або інших дій, що мають подібний ефект по відношенню до інвестицій, або будь-яких заходів, що прямо чи непрямо подібні експропріації, включаючи ухилення від сплати податків, примусовий продаж всіх або частини інвестицій, пошкодження, позбавлення управління або контролю.

Усі такі заходи відносяться до експропріації, за винятком випадків, коди експропріація:

- (a) проводиться для громадських потреб;
- (b) виконується згідно з обов'язковими положеннями закону;
- (c) не є дискримінаційною;
- (d) не порушує будь-які особливі положення чи договірну стабільність або положення про експропріацію, що містяться в інвестиційній угоді між інвесторами та стороною, що здійснює експропріацію;
- (e) виконується згідно з рішенням компетентного суду;
- (f) надаватиме інвестору право звертатись до адміністративних або юридичних органів для переконання, що експропріація здійснена згідно з принципами міжнародного права;
- (g) надаватиме інвестору право спростовувати експропріацію або інші подібні дії у компетентному суді Договірної Держави, яка застосувала такі заходи;
- (h) супроводжується швидкою, ефективною та адекватною компенсацією.

(2) Така компенсація має нараховуватись на основі ринкової вартості інвестиції відразу після того, як рішення про націоналізацію або експропріацію було проголошено чи стало загальновідомим, та має

визначатись згідно з визнаними принципами оцінки, такими як ринкова вартість; якщо ринкова вартість не може бути точно встановлена, компенсація визначатиметься на рівних принципах, беручи до уваги, між іншим, інвестований капітал, знецінювання, репатріацію капіталу, зміну вартості, гудвил та інші подібні фактори. У разі, коли компенсаційна плата затримується, така компенсація сплачуватиметься у сумі, яка не ставить інвестора у становище гірше, ніж те, яке виникло б, якщо б йому сплачувалась компенсація негайно на дату експропріації або націоналізації. Для досягнення цієї мети компенсація включатиме відповідний процент за курсом, який є комерційно виправданим за погодженням обох Держав або який передбачений законом, у валюті, в якій інвестиція була здійснена, з дати націоналізації або експропріації до дати платежу.

(3) Якщо Договірна Держава націоналізує або експропріює інвестиції юридичної особи, яка заснована або зареєстрована згідно з чинним законодавством на її території, та в якій інша Договірна Держава або будь-який її інвестор є власником акцій, облігацій, боргових зобов'язань або інших прав на прибутки, то вона гарантує, що отримана швидка, адекватна та ефективна компенсація може бути репатрійована.

Така компенсація визначатиметься та сплачуватиметься згідно з положеннями п.(2) цієї Статті.

(4) Положення п.(1) цієї Статті застосовуються також до поточних доходів від інвестицій.

СТАТТЯ 7

Переказ капіталу та доходів

(1) Кожна Договірна Держава гарантує переказ без необґрунтованої затримки зі своєї території у будь-якій зручній валюті:

(а) чистих прибутків, дивідендів, роялті, плати за технічні послуги, процентів та інших прибутків, що походять від будь-якої інвестиції, здійсненої інвесторами іншої Договірної Держави;

(б) надходжень від продажу, повної або часткової ліквідації будь-якої інвестиції, здійсненої інвестором іншої Договірної Держави;

(с) коштів відшкодування або запозичення.

(d) заробітків громадян іншої Договірної Держави, що залучаються до праці у зв'язку з інвестицією на її території; та

(e) сум, використаних для управління інвестицією на території Договірної Держави.

(2) Не зашкоджуючи умовам Статті 3 цієї Угоди, Договірні Держави зобов'язуються застосовувати до переказів, зазначених у п.1 цієї Статті, такий сприятливий режим, який надається переказам, що походять з інвестицій, здійснених інвесторами третьої держави.

(3) Обмінними курсами, що застосовуються до переказів, зазначених у п.1 цієї Статті, будуть обмінні курси, що переважають на дату переказу.

СТАТТЯ 8

Суброгація

(1) Якщо Договірна Держава (або призначений нею посередник) здійснює платежі будь-яким із своїх інвесторів в порядку покриття або гарантії, яку вона надала відносно інвестиції або будь-якої її частини на території якої здійснено інвестицію, або у інший спосіб суброгує будь-які права такого інвестора відносно такої інвестиції. Договірна Держава визнає:

(a) право іншої Договірної Держави (або призначеного нею посередника), яке виникає з передачі прав, покриття або іншої суброгації згідно з законодавством або згідно з чинною угодою, та

(b) те, що інша Договірна Держава (або призначений нею посередник) може застосовувати права, отримані за допомогою суброгації.

(2) У разі, якщо інша Договірна Держава отримує будь-які суми, що походять з інвестиції або пов'язаної з нею діяльності, аналогічній тій, яку здійснює сторона, що відшкодовує, у спосіб, викладений вище, то їй надаватиметься відносно цього режим не менш сприятливий ніж той, що надається активам інвесторів або будь-якої третьої держави, який з них є більш сприятливим.

(3) Не зважаючи на положення пп. 1 та 2 цієї Статті суброгація може мати місце лише після згоди приймаючої Договірної Держави.

СТАТТЯ 9

Вирішення інвестиційних спорів між інвестором та приймаючою Державою

(1) Спори або розбіжності між однією Договірною Державою та інвестором іншої Договірної Держави відносно інвестицій, можуть вирішуватись, наскільки це можливо, мирним шляхом.

(2) Якщо такі спори або розбіжності не можуть бути вирішені згідно з положеннями п.1 цієї Статті протягом шести місяців з дати письмового запиту будь-якої Договірної Держави на дружнє вирішення, та сторони не досягають згоди щодо будь-якої іншої процедури вирішення спорів, інвестор може вибрати один з двох таких засобів:

(а) подавати скаргу та чекати допомоги від компетентної адміністративної влади або агентства Договірної Держави, на території якої здійснена інвестиція;

(б) подавати клопотання до компетентного суду Договірної Держави, на території якої була здійснена інвестиція.

(3) Спир відносно сум компенсації та будь-який інший спір за згодою обох сторін може бути переданий до міжнародного Арбітражного Суду, включаючи Міжнародний Центр для вирішення інвестиційних спорів (ICSID), тільки після письмового погодження обох договірних сторін.

Міжнародний Арбітражний суд, про який згадується вище, створюватиметься для кожного індивідуального випадку таким чином:

Кожна сторона призначає по арбітру. Ці два арбітри призначають голову, який має бути громадянином третьої держави, що має дипломатичні відносини з обома Договірними Державами. Арбітри повинні бути призначені протягом двох місяців, а голова - протягом чотирьох місяців з дати, коли одна із сторін у спорі письмово поінформувала іншу про свій намір передати спір до арбітражу.

Якщо призначення не зроблені протягом зазначеного періоду, будь-яка сторона може запросити голову Міжнародного Арбітражного суду Стокгольмської Торговельної Палати зробити необхідні призначення. Арбітражний суд визначає свою власну арбітражну

процедуру, керуючись як Конвенцією про порядок вирішення інвестиційних спорів між державами та іноземними особами, підписану у Вашингтоні 18 травня 1965р. за умови, що обидві Договірні Держави є членами Міжнародного Центру для вирішення інвестиційних спорів (ICSID), так і Арбітражними Правилами Комісії з Міжнародного Торгового Права Організації Об'єднаних Націй (UNCITRAL).

Арбітражний суд ухвалює свої рішення, керуючись положеннями цієї Угоди, відповідним внутрішнім законодавством, укладеними угодами обох Договірних Держав та визнаними загальними принципами міжнародного права.

Арбітражний суд збиратиметься у третій державі, яка обирається за взаємною згодою сторін, або, якщо вибір не зроблено протягом сорока п'яти (45) днів з дати призначення останнього члена Трибуналу, в Стокгольмі. Трибунал ухвалює свої рішення більшістю голосів. Рішення є остаточними та обов'язковими для обох сторін.

Трибунал, приймаючи свої рішення, повинен керуватись законом та, на вимогу будь-якої сторони, тлумачити їх.

Кожна сторона в спорі покриватиме витрати відносно свого арбітра та своїх представників у судочинстві. Витрати відносно голови та інші витрати покриватимуться в рівних частках обома сторонами.

(4) На додаток до вищезазначених положень цієї Статті спори між інвесторами Договірної Держави та іншою Договірною Державою, на території якої здійснені інвестиції, мають вирішуватись міжнародним арбітражем відповідно до арбітражного застереження між сторонами.

(5) Жодна з Договірних Держав не проводитиме по дипломатичних каналах будь-які питання стосовно арбітражу, доки розгляд не скінчився, а Договірна Держава не дотримала або не виконала рішення, винесене арбітражним судом.

СТАТТЯ 10

Вирішення спорів між Договірними Державами

(1) Будь-який спір, який виникає відносно тлумачення або застосування цієї Угоди, Уряди Договірних Держав намагатимуться вирішувати мирним шляхом.

(2) Якщо такий спір не може бути вирішений таким чином, він, на вимогу будь-якої з Договірних Держав, може бути переданий до арбітражного суду *ad hoc*, відповідно до положень цієї Статті.

(3) Арбітражний суд створюватиметься таким чином: протягом двох місяців після отримання звернення про арбітражний розгляд кожна Договірна Держава призначить по одному арбітру. Ці два арбітри потім оберуть громадянина третьої держави, якого, після схвалення Сторонами, буде призначено головою суду (далі "Голова"). Голову буде призначено протягом двох місяців з дати призначення інших двох арбітрів.

(4) Якщо протягом будь-якого з періодів, зазначених в п.3 цієї Статті, будь-яка з Договірних Держав не призначить свого арбітра або два арбітри не погодяться стосовно кандидатури Голови, буде запрошено Президента Міжнародного суду ООН зробити необхідні призначення. Якщо з'ясується, що він є громадянином будь-якої з Договірних Держав або якщо інші причини перешкоджають йому виконувати вказану функцію, буде запрошено Віце-президента зробити призначення. Якщо з'ясується, що Віце-президент також є громадянином будь-якої Договірної Держави або не може виконувати зазначену функцію, член Міжнародного Суду ООН, наступний за старшинством, який не є громадянином будь-якої Договірної Держави, буде запрошений зробити призначення.

(5) Арбітражний суд ухвалює свої рішення більшістю голосів. Такі рішення будуть обов'язковими. Кожна Договірна Держава покриватиме витрати відносно свого арбітра та своїх представників в арбітражному судочинстві; витрати відносно Голови та інші витрати, покриватимуться в рівних частинах обома Сторонами. Трибунал може, однак, своїм рішенням встановити, що одна з двох Договірних Держав покриватиме більшу частину витрат. Арбітражний суд визначає свою власну процедуру.

СТАТТЯ 11

Застосування до інвестицій

Ця Угода застосовується до інвестицій, здійснених на території будь-якої Договірної Держави інвесторами іншої Договірної Держави як до, так і після набуття нею чинності, згідно з їхнім законодавством, правилами або інструкціями.

СТАТТЯ 12

Відносини між Урядами

Положення цієї Угоди застосовуються незалежно від існування дипломатичних або консульських відносин між Договірними Державами.

СТАТТЯ 13

Застосування інших правил та спеціальних зобов'язань

(1) Якщо питання регулюються одночасно цією Угодою та іншими угодами, сторонами якої є обидві Договірні Держави, або загально визнаними принципами права, що визнається обома Договірними Державами, або внутрішнім правом, ніщо в цій Угоді не заважатиме Договірним Державам або будь-яким її інвесторам, що володіють інвестиціями на території іншої Договірної Держави, користуватися перевагами тих правил, які є більш сприятливими по відношенню до кожного випадку.

(2) Інвестиції, що є предметом спеціальних контрактів або зобов'язань, прийнятих однією Договірною Державою відносно інвесторів іншої Договірної Держави, регулюватимуться незалежно від положень цієї Угоди умовами таких контрактів та зобов'язань в разі, якщо вони є більш сприятливі, ніж ті, що надаються цією Угодою.

СТАТТЯ 14

Консультації

Договірні Держави можуть, у разі необхідності, проводити консультації з будь-якого питання, що стосується інтерпретації або застосування цієї Угоди.

СТАТТЯ 15

Доповнення

Ця Угода може бути доповнена у будь-який час на прохання будь-якої Договірної Держави, подане у письмовому вигляді.

СТАТТЯ 16

Набуття чинності

Ця Угода набуває чинності через тридцять (30) днів після дати отримання останньої ноти, в якій кожна Договірна Держава поінформувала іншу Договірну Державу про виконання всіх внутрішньодержавних процедур, необхідних для набуття Угодою чинності.

СТАТТЯ 17

Тривалість та припинення

(1) Ця Угода залишається чинною протягом двадцяти (20) років, та продовжуватиме залишатися чинною і надалі на такий же період або періоди, якщо жодна Договірна Держава не повідомить іншу письмово про свій намір припинити дію цієї Угоди за один рік до закінчення першого періоду або будь-якого наступного періоду. Повідомлення про припинення дії набуває чинності через один рік після отримання його іншою Договірною Державою.

(2) Відносно інвестицій, здійснених до дати, коли нотифікація про припинення дії цієї Угоди набула чинності, положення цієї Угоди залишатимуться чинними протягом десяти років з дати припинення її дії.

На посвідчення чого ті, що підписалися нижче, належним чином на це уповноважені своїми відповідними Урядами, підписали цю Угоду.

Вчинено в м. Абу-Дабі "22" січня 2003 р., що відповідає _____ в двох дійсних примірниках, кожний українською, арабською, та англійською мовами, причому всі тексти є рівно автентичними. У разі розбіжностей при тлумаченні положень цієї Угоди, перевага надається тексту англійською мовою.

ЗА УРЯД УКРАЇНИ

**ЗА УРЯД ОБ'ЄДНАНИХ
АРАБСЬКИХ ЕМІРАТІВ**

ПРОТОКОЛ

При підписанні Угоди між Урядом України та Урядом Об'єднаних Арабських Еміратів про сприяння та захист інвестицій, нижчепідписані представники додатково погодили наступні положення, які вважаються складовою частиною вищезазначеної Угоди.

1. Стосовно статті 2

Компанії ОАЕ та компанії, спільно засновані інвесторами з ОАЕ та України, мають право користуватися загальними повноваженнями, що надаються відповідно до законодавства обох Договірних Сторін для досягнення їхніх загальних цілей і завдань. Вони мають право приймати і виконувати будь-яке рішення відповідно до положень цієї Угоди, яке вони вважають необхідним для досягнення їхніх цілей, вони мають право засновувати дочірні компанії та/або брати участь в інших компаніях у промислових, виробничих, сільськогосподарських, туристичних та високотехнологічних проектах, які можуть бути взаємно корисними для інтересів двох Договірних Держав.

2. Стосовно статті 3

а) До всієї діяльності, що стосується закупівлі, продажу і транспортування сировини, вторинних матеріалів, енергії, палива та засобів виробництва і управління усіх типів, застосовується режим, не менш сприятливий, ніж режим, що застосовується до інвестицій або пов'язаної з ними діяльності, яка здійснюється громадянами приймаючої Держави або інвесторами третьої держави, залежно від того, умови якого є більш сприятливими. Не встановлюється перешкод для нормального здійснення такої діяльності, за умови, що вона здійснюється відповідно до законодавства приймаючої Держави та за дотримання положень цієї Угоди. Обмеження будь-якої з цих видів діяльності вважається „режимом, що є менш сприятливим”, у разі, якщо воно спрямоване у дискримінаційний спосіб проти інвесторів іншої Договірної Держави. У значенні цієї статті, заходи, що мають виживатися для цілей громадської безпеки і порядку, охорони здоров'я або моралі, не вважаються „режимом, що є менш сприятливим”.

б) Договірні Держави, в рамках свого національного законодавства, сприяють видачі в'їзних віз та дозволів, пов'язаних з перебуванням, роботою та подорожами громадян однієї Договірної Держави, пов'язаними з інвестиціями на території іншої Договірної Держави.

с) У разі, якщо необхідно здійснити перевезення товарів або осіб, пов'язаних із здійсненням інвестицій, кожна Договірна Держава не забороняє або перешкоджає здійсненню перевезень транспортними підприємствами іншої Договірної Держави та надає необхідні дозволи на здійснення таких перевезень. Це включає перевезення:

- і) товарів, прямо призначених для інвестицій у значенні цієї Угоди, або придбаних на території будь-якої Договірної Держави чи будь-якої третьої Держави, що здійснюється підприємством або від імені підприємства, в яке інвестовані активи у значенні цієї Угоди;
- ii) осіб, що подорожують у зв'язку із здійсненням інвестицій.

3. Стосовно статті 6

а) Положення цієї статті застосовуються до будь-якого заходу експропріації, націоналізації, позбавлення права власності або іншого подібного заходу, наприклад, замороження або блокування активів, передбаченого рішеннями ООН, що стосується інвестицій, зроблених інвесторами іншої Договірної Держави, незалежно від їхнього знаходження або місця їх депонування.

б) Положення цієї статті також застосовуються до передачі інвестицій у громадську власність, підпорядкування інвестицій під громадський контроль або до будь-якого іншого заходу, дія якого рівносильна експропріації або націоналізації.

4. Стосовно статей 9 та 10

Незважаючи на положення статей 9 та 10 цієї Угоди, будь-який спір, що може виникнути стосовно будь-якого питання, пов'язаного з цією Угодою, передається на розгляд міжнародного арбітражу або ICSID тільки після письмової згоди на це обох Сторін.

5. Стосовно статті 3

Договірні сторони домовились, що режим найбільшого сприяння не застосовується щодо будь-яких інвестиційних спорів.

Вчинено у двох примірниках у м. Абу-Дабі "22" січня 2003 року, що відповідає _____, українською, арабською і англійською мовами, причому всі тексти є рівно автентичними. У разі розбіжностей у тлумаченні, переважну силу має текст англійською мовою.

ЗА УРЯД УКРАЇНИ

**ЗА УРЯД ОБ'ЄДНАНИХ
АРАБСЬКИХ ЕМІРАТІВ**

